

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

บทนำ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆาราม ได้จัดทำขึ้นโดยใช้กรอบและแนวทางที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้วางไว้โดยให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน เพื่อสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางที่มุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ความสำคัญ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลต่างๆ การสอนภาษาไทยในปัจจุบันจึงได้เปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิม ไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข ใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตในสังคม ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมที่ล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

สาระสำคัญในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

- **การอ่าน** การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- **การเขียน** การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

- **การฟัง การดู และการพูด** การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
- **หลักการใช้ภาษาไทย** ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
  - วรรณคดีและวรรณกรรม** วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก
- เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้ส่งสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความ รู้สึก ในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและ นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

วิสัยทัศน์

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เสริมสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ของคนในชาติ และเป็นวัฒนธรรมของชาติ การเรียนภาษาไทยต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้อง เหมาะสมในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์เรียนรู้ ให้เกิดความชื่นชม ซาบซึ้งและภูมิใจในภาษาไทย โดยเฉพาะคุณค่าของวรรณคดี และภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ไว้

การเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องส่งเสริมให้เกิดสร้างสรรค์ คติวิพากษ์วิจารณ์คิดตัดสินใจแก้ปัญหาและวินิจฉัยอย่างมีเหตุผลและสร้างเสริมบุคลิกภาพของผู้ใช้ภาษาให้เกิดความน่าเชื่อถือด้วยการใช้ภาษาอย่างมีเหตุผล ใช้ภาษาในทางสร้างสรรค์และใช้ภาษาอย่างสละสลวยงดงาม

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต่อฝักฝงจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาสื่อสาร ความรู้และประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจะต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามความหมายและถูกต้องตามกาลเทศะและมีประสิทธิภาพ

ภาษาไทยมีส่วนที่เป็นเนื้อหา สาระ ได้แก่ กฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องรู้และใช้ภาษาให้ถูกต้อง นอกจากนี้ยังมีวรรณคดีและวรรณกรรมพื้นบ้าน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่มีคุณค่าและเป็นภูมิปัญญาทางภาษาที่ถ่ายทอดขนบธรรมเนียมประเพณีถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดตลอดจนค่านิยม ความงดงามของภาษาในบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง ประเภทต่าง ๆ ผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาให้เกิดความซาบซึ้งและความภูมิใจในภาษาไทยและผลงานทางภาษา ซึ่งบรรพบุรุษได้สั่งสมและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน และจะต้องสืบทอดต่อไปในอนาคต เพื่อความเป็นไทยและวัฒนธรรมทางภาษา

หลักการ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆาราม ได้ใช้หลักการพัฒนาหลักสูตรตามแบบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษามีความมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษามุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานมีสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

สมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ

1. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช่วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. **ความสามารถในการคิด** เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. **ความสามารถในการแก้ปัญหา** เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆาราม มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. **รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์** หมายถึง การปฏิบัติตนเป็นคนดีในสังคม มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. **ซื่อสัตย์สุจริต** หมายถึง ปฏิบัติตนอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา ใจ
3. **มีวินัย** หมายถึง ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียน ครอบครัวยุวมชน และกิจกรรมในห้องเรียน เช่น สมุดงาน ชิ้นงาน สะอาดเรียบร้อยปฏิบัติตนอยู่ในข้อตกลงที่กำหนดให้ร่วมกัน ทุกครั้ง
4. **ใฝ่เรียนรู้** หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความกระตือรือร้นในการเรียน รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถถ่ายทอดเผยแพร่ องค์ความรู้ให้กับผู้อื่น
5. **อยู่อย่างพอเพียง** หมายถึง มีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง รู้จักการดำรงชีวิตให้มีคุณค่า
6. **มุ่งมั่นในการทำงาน** หมายถึง มุ่งมั่นทำงานอย่างรอบคอบ จนประสบผลสำเร็จ
7. **รักความเป็นไทย** หมายถึง มีความตระหนักเห็นคุณค่าของความเป็นไทย และมีเจตคติที่ดี รักษาเอกลักษณ์ ไทย และขนบธรรมเนียมประเพณี
8. **มีจิตสาธารณะ** หมายถึง มีความสำนึกและมุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมาย โดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจาร์ณ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน
- เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่างๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจาร์ณ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ
- พุดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพุด พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพุด
- เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่นๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพุด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

โครงสร้างเวลาเรียน

หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระภาษาไทย กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

ระดับชั้น	ชื่อรายวิชา	เวลา (ชั่วโมง/ปี)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ท 21101 ภาษาไทย	60
	ท 21102 ภาษาไทย	60
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ท 22101 ภาษาไทย	60
	ท 22102 ภาษาไทย	60
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ท 23101 ภาษาไทย	60
	ท 23102 ภาษาไทย	60

มาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น/รหัสวิชา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสักวา กาพย์ยี่สิบแปด กาพย์ฉับยี่สิบแปด กาพย์สุรางคนางค์ 28 และโคลงสี่สุภาพ
	2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน 3. ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 4. ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่างๆ จากการอ่าน 5. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ
	6. ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูง โน้มน้าวใจ	<ul style="list-style-type: none"> - สารคดี - บันเทิงคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำ ประโยค และข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมาย - งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์
	7. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ
	8. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	9. มีมารยาทในการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการอ่าน

ชั้น/รหัสวิชา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและบทพรรณนา - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนนิทาน กลอนเพลงยาว และกาพย์ห่อโคลง
	2. จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน 3. เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน 4. อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 5. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน 6. ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บันทึกเหตุการณ์ - บทสนทนา - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	7. อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	8. มีมารยาทในการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการอ่าน
ม.3	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - บทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไปและบทความปกิณกะ - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนเสภา กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบ้ง 16 และโคลงสี่สุภาพ
	2. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย 3. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน 4. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - วรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ - บันทึกคดี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน

ชั้น/รหัสวิชา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<p>ย่อความและรายงาน</p> <p>5. วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่อง ที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น</p> <p>6. ประเมินความถูกต้องของข้อมูล ที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน</p> <p>7. วิจารณ์ความสมเหตุสมผล การ ลำดับความ และความเป็นไปได้ของ เรื่อง</p> <p>8. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็น โต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	<p>9. ตีความและประเมินคุณค่า และ แนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่าง หลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา ในชีวิต</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การอ่านตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัยของ นักเรียน - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนด
	<p>10. มีมารยาทในการอ่าน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น/รหัสวิชา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย	● การเขียนสื่อสาร เช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
	3. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน	● การบรรยายประสบการณ์
	4. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
	5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่าประสบการณ์
	6. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	● การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่างๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่างๆ
	7. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ	● การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ ● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล
	8. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ	● การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ

ชั้น/รหัสวิชา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	9. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน
ม.2	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
	2. เขียนบรรยายและพรรณนา	● การเขียนบรรยายและพรรณนา
	3. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์
	4. เขียนย่อความ	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน คำสอน บทความทางวิชาการ บันทึกเหตุการณ์ เรื่องราวในบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นิทานชาดก
	5. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	● การเขียนรายงาน - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	6. เขียนจดหมายกิจธุระ	● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์
	7. เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล	● การเขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น - บทความ - บทเพลง - หนังสืออ่านนอกเวลา
		- สารคดี - บันทึกคดี
	8. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน
ม.3	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา	● การเขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่างๆ เช่น - คำอวยพรในโอกาสต่างๆ - คำขวัญ - คำคม

ชั้น/รหัสวิชา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<ul style="list-style-type: none"> - โฆษณา - คติพจน์ - สุนทรพจน์
	3. เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติ โดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่างๆ	● การเขียนอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติ
	4. เขียนย่อความ	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ประวัตินานาน สารคดีทางวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท จดหมายราชการ
	5. เขียนจดหมายกิจธุระ	● การเขียนจดหมายกิจธุระ <ul style="list-style-type: none"> - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์ - จดหมายแสดงความขอบคุณ
	6. เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล	● การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และโต้แย้งในเรื่องต่างๆ
	7. เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ	● การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - บทโฆษณา - บทความทางวิชาการ
	8. กรอกรูปแบบสมัครงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน	● การกรอกรูปแบบสมัครงาน
	9. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงการงาน	● การเขียนรายงาน ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการงาน
	10. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น/รหัสวิชา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	<ul style="list-style-type: none"> ● การพุดสรุปความ พุดแสดงความรู้ ความคิด อย่างสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู ● การพุดประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหา โน้มน้าว
	2. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู	
	3. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	
ม.1	4. ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ	<ul style="list-style-type: none"> ● การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน ● มารยาทในการฟัง การดู และการพุด
	5. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	
ม.2	1. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	<ul style="list-style-type: none"> ● การพุดสรุปความจากเรื่องที่ฟังและดู ● การพุดวิเคราะห์และวิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
	2. วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่างๆ	
	3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	
ม.2	4. พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> ● การพุดในโอกาสต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การพุดอวยพร - การพุดโน้มน้าว - การพุดโฆษณา
	5. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า	
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	

ชั้น/รหัสวิชา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. แสดงความคิดเห็นและประเมิน เรื่องจากการฟังและการดู	● การพูดแสดงความคิดเห็น และประเมินเรื่องจาก การฟังและการดู
	2. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟัง และดู เพื่อนำข้อคิดมา ประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	● การพูดวิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
	3. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น
	4. พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตาม วัตถุประสงค์	● การพุดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพุดโต้วาที - การอภิปราย - การพุดยอวาที
	5. พุดโน้มน้าวโดยนำเสนอ หลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่าง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ	● การพุดโน้มน้าว
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และ การ พุด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพุด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น/รหัสวิชา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย	● เสียงในภาษาไทย
	2. สร้างคำในภาษาไทย	● การสร้างคำ - คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน - คำพ้อง
	2. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดและหน้าที่ของคำ
	3. วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน	● ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน
	4. แต่งบทร้อยกรอง	● กาพย์ยานี 11
	5. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
ม.2	1. สร้างคำในภาษาไทย	● การสร้างคำสมาส
	2. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญประโยครวม และประโยคซ้อน	● ลักษณะของประโยคในภาษาไทย - ประโยคสามัญ - ประโยครวม - ประโยคซ้อน
	3. แต่งบทร้อยกรอง	● กลอนสุภาพ
	4. ใช้คำราชาศัพท์	● คำราชาศัพท์
	5. รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	ม.3	1. จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย
2. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน		● ประโยคซับซ้อน
3. วิเคราะห์ระดับภาษา		● ระดับภาษา
4. ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ		● คำทับศัพท์ ● คำศัพท์บัญญัติ
5. อธิบายความหมายคำศัพท์ทาง		● คำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ

ชั้น/รหัสวิชา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	วิชาการและวิชาชีพ	
	6. แต่งบทร้อยกรอง	● โคลงสี่สุภาพ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น/รหัสวิชา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ <ul style="list-style-type: none"> - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง - วรรณกรรมท้องถิ่น
	2. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ	<ul style="list-style-type: none"> ● การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม
	3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	
	4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
	5. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	<ul style="list-style-type: none"> ● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า <ul style="list-style-type: none"> - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ม.2	1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> ● วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ <ul style="list-style-type: none"> - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิต คำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง
	2. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ	<ul style="list-style-type: none"> ● การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น
	3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	

ชั้น/รหัสวิชา	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
	5. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตาม ความสนใจ	<ul style="list-style-type: none"> ● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า <ul style="list-style-type: none"> - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ม.3	1. สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยาก ยิ่งขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> ● วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น เกี่ยวกับ <ul style="list-style-type: none"> - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ - บ้านเกิด
	2. วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจาก วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● การวิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจากวรรณคดีและ วรรณกรรม
	3. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
	4. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยาน ตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่ มีคุณค่าตามความสนใจและ นำไปใช้อ้างอิง	<ul style="list-style-type: none"> ● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า <ul style="list-style-type: none"> - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ท 22101

ชื่อวิชา ภาษาไทย

เวลา 60 ชั่วโมง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง การสรุปใจความสำคัญ การอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน การเขียนผังความคิด การอภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด เขียนบันทึก เขียนบรรยายและพรรณนา การเขียนเรียงความย่อความ

การพูดสรุปความ วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือ การวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลเพื่อนำข้อคิดเห็นมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

การสร้างคำสมาส การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยคความรวม ประโยคความซ้อน การแต่งกลอนสุภาพ

การสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม การบันทึกการอ่าน เล่าเรื่องย่อ ย่อเรื่อง การวิเคราะห์วิจารณ์คุณค่าและข้อคิด จากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยการใช้กระบวนการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด การคิดวิเคราะห์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะและมีคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตลอดจนการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยปลูกฝังให้รู้จักอนุรักษ์สืบสานภูมิปัญญาของบรรพบุรุษทางด้านภาษา ประเพณี วัฒนธรรม อันเป็นสมบัติล้ำค่าของชาติต่อไป

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.2/1 , ม.2/2 , ม.2/3 , ม.2/4

ท 2.1 ม.2/1 , ม.2/2 , ม.2/3 , ม.2/4

ท 3.1 ม. 2/1 , ม.2/2 , ม.2/3

ท 4.1 ม.2/1 , ม.2/2 , ม.2/3

ท 5.1 ม.2/1 , ม.2/2 , ม.2/3 ,ม.2/4 , ม.2/5

รวม 19 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1
ภาษาไทย 1 เวลา 60 ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	เวลา(ชั่วโมง)
1.	<p>อ่านดีมีคุณค่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - อ่านออกเสียงร้อยแก้ว ร้อยกรอง - อ่านจับใจความ สรุปความจากสื่อต่างๆ - เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน - อภิปรายแสดงความคิดเห็นข้อโต้แย้ง - มารยาทในการอ่าน 	<p>ท 1.1 ม.2/1, ม.2/5 ม.2/6, ม.2/8 ท 3.1 ม.2/4 ท 4.1 ม.2/1</p>	8
2.	<p>ฝึกทักษะการเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด - เขียนบรรยาย พรรณนา - เขียนเรียงความ - เขียนย่อความ - มีมารยาทในการเขียน 	<p>ท 2.1 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3</p>	10
3.	<p>เรียนรู้จากการพูดการฟัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - พูดสรุปความ - วิเคราะห์ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น - ความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่างๆ - วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ฟัง และดู - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด 	<p>ท 3.1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/6</p>	10
4.	<p>จดจำหลักภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - การสร้างคำในภาษาไทย <ul style="list-style-type: none"> * การสร้างคำสมาส - วิเคราะห์โครงสร้างของประโยค <ul style="list-style-type: none"> * ประโยคสามัญ * ประโยครวม * ประโยคซ้อน 	<p>ท 4.1 ม.2/1 ,ม.2/2 ม.2/3</p>	12

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	เวลา(ชั่วโมง)
5.	พิจารณาวรรณกรรม - ศิลปจารึกหลักที่ 1 - บทเสภาสามัคคีเสวก - บทละครเรื่องรามเกียรติ์ - โคลงสุภาษิตพระราชนิพนธ์ - ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่า	ท 5.1 ม.2/1 , ม.2/2 ม.2/3 , ม. 2/4	20

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ท 22102

ชื่อวิชา ภาษาไทย

เวลา 60 ชั่วโมง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

การวิเคราะห์จำแนกข้อเท็จจริง ข้อสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ระบุข้อสังเกต การชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผล การโฆษณา การเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ มีมารยาทในการอ่านและรักอ่าน

การเขียนรายงาน การทำโครงการ เขียนจดหมายกิจธุระ จดหมายเชิญวิทยากร จดหมายขอความอนุเคราะห์ การเขียนวิจารณ์แสดงความคิดเห็น หรือโต้แย้ง และมีมารยาทในการเขียน

การใช้ศิลปะการพูดในโอกาสต่างๆ พูดอวยพร พูดโน้มน้าวใจ และการพูดโฆษณา การพูดรายงาน การศึกษาค้นคว้า และมีมารยาทในการฟัง การดู การพูด

การใช้คำราชาศัพท์ การทำรายงาน โครงการ และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

การสรุปเนื้อหาความรู้ การวิเคราะห์วิจารณ์อธิบายคุณค่าและข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

โดยการใช้กระบวนการ การอ่าน การเขียน การพูด การฟัง การดู และการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้ผู้เรียน มีความรู้ความสามารถ มีทักษะและคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยปลูกฝังให้รู้จักอนุรักษ์สืบสานภูมิปัญญาทางด้านภาษา ประเพณี และ วัฒนธรรม อันเป็นสมบัติล้ำค่าของชาติ

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.2/5 , ม.2/6 , ม.2/7 , ม.2/8

ท 2.1 ม.2/5 ,ม.2/6 ,ม.2/7 ,

ท 3.1 ม.2/4 , ม.2/5 , ม.2/6

ท 4.1 ม.2/4 , ม.2/5,

ท 5.1 ม.2/1 ,ม.2/2 , ม.2/3 , ม.2/4 ,ม.2/5

รวม 17 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2
ภาษาไทย 2 เวลา 60 ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	เวลา(ชั่วโมง)
1.	วิเคราะห์ความจากการอ่าน - วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจาก ความที่อ่าน - ระบุข้อสังเกตการเชื่อมโยงข้อความ สมเหตุสมผลของงานเขียน - อ่านตามความสนใจและประเมิน คุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน	ท 1.1 ม.2/5 ,ม.2/6, ม.2/7 ท 2.1 ม.2/7	10
2.	ติดต่อสื่อสารทางจดหมาย - เขียนจดหมายเชิงวิทยากร - เขียนจดหมายขอความอนุเคราะห์ - การเขียนรายงานจากการศึกษา ค้นคว้า - เขียนรายงานโครงการ - เขียนวิเคราะห์วิจารณ์แสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ	ท 2.1 ม.2/6	10
3.	สนทนาตามโอกาสต่างๆ - พูดรายงาน - พูดอวยพร - พูดโน้มน้าว - พูดโฆษณา	ท 3.1 ม.2/4 ,ม.2/5	10
4.	สมบัติราชาศัพท์ไทยใส่ใจคำยืม - คำราชาศัพท์ - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - โคลงภาพพระราชพงศาวดาร - ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง	ท 4.1 ม.2/4 , ม.2/5	12
5.	พิจารณารู้คุณค่าวรรณคดี	ท 5.1 ม.2/1 , ม.2/2 , ม.2/3 ม.2/4	18

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้อิงมาตรฐานการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง อ่านดีมีคุณค่า

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความ

รหัสวิชา ท22101 รายวิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้น ม.2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เวลา 3 ชั่วโมง

คะแนนเต็ม.....คะแนน

ครูผู้สอน นายฉัตรวิวัฒน์ กล่ำจิ้น

โรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆาราม สพป.สข.3

*****

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

จุดเน้นเพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน -การอ่าน

คำสำคัญ อ่านออกเสียง

คำถามสำคัญ (คุณครูต้องคิดว่านักเรียนจะรู้อะไร สามารถทำอะไรได้บ้างเมื่อจบหน่วยนี้)

1.นักเรียนมีความรู้ และหลักในการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

● **สาระสำคัญ** (ผลึกที่จะเกิดกับผู้เรียน)

หลักการอ่านจับใจความ การพูดและการเขียนนำเสนอแนวคิดจากการอ่าน

● **สาระการเรียนรู้**

ความรู้ / ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (เงื่อนไขความรู้)

1. หลักการอ่านจับใจความ
2. ความเป็นมา หลักการ และความสำคัญของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ทักษะ /กระบวนการ/ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ความพอเพียง)

- จับใจความ / บอก/ พูดสรุป/ เขียน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ / ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (เงื่อนไขคุณธรรม)

มีมารยาทในการอ่าน

● **สื่อการเรียนรู้ / แหล่งเรียนรู้**

1. ภาพพระราชกรณียกิจเกี่ยวกับโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
2. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง “การอ่านเพื่อจับใจความ”
3. ใบความรู้ที่ 2 บทความ เรื่อง ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. ใบงานที่ 1 การสรุปความจากเรื่องที่อ่าน
5. ใบงานที่ 2 การเขียนเรียงความเรื่อง “ชีวิตพอเพียง”

กิจกรรม / กระบวนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ให้นักเรียนดูภาพพระราชกรณียกิจในโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริต่าง ๆ ครูตั้งคำถามให้นักเรียนช่วยกันหาคำตอบว่าเกี่ยวกับเรื่องอะไร เกี่ยวกับผู้ใดบ้าง ใครได้รับประโยชน์จากโครงการฯ มากที่สุด แล้วร่วมกันสรุปประเด็นสำคัญ
2. นำนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับหลักการอ่านจับใจความสำคัญว่าควรมีลักษณะอย่างไรบ้าง
3. ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านในใจจากใบความรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้เวลาในการอ่านในใจประมาณ 5 นาที
4. ครูนำอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนได้อ่าน และเรียนรู้จากใบความรู้ที่ 1 แล้วช่วยกันสรุปประเด็นสำคัญ
5. แบ่งกลุ่มนักเรียนอ่านใบความรู้ที่ 2 เรื่อง “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ครูสังเกต และประเมินพฤติกรรมขณะที่ย่าน
6. สมาชิกในกลุ่มช่วยกันค้นหาประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่านแล้วสรุปความลงในใบงานที่ 1 เลือกผู้แทนกลุ่มพุดนำเสนอผลงาน ให้กลุ่มอื่นที่รับฟังทำหน้าที่ประเมินการพุด

ชั่วโมงที่ 2

7. สุ่มนักเรียนเล่าเรื่องสภาพความเป็นอยู่ของตนเอง และให้นักเรียนคนอื่น ๆ ช่วยกันแสดงความคิดเห็นโดยอิงหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
8. นักเรียนทำใบงานที่ 2 โดยนำแนวคิดจากหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเขียนเรียงความ 1 เรื่อง ตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม และต้องมีคำว่า “ชีวิตพอเพียง” อยู่ในชื่อเรื่องด้วย

ชั่วโมงที่ 3

9. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและช่วยกันสรุปหลักคิด และแนวปฏิบัติตนที่ได้เรียนรู้จากเรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
10. นักเรียนแต่ละคนนำเสนอแนวคิดและแนวปฏิบัติตนจากการเขียนเรียงความของตนเกี่ยวกับ “ชีวิตพอเพียง”
11. ครูชื่นชมแนวคิดและแนวปฏิบัติของนักเรียนที่น่าสนใจ และส่งเสริมให้นำไปสู่การปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันอย่างยั่งยืนถาวร

• การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

<u>ภาระงาน</u>	คือ	การพุดนำเสนอการสรุปความเรื่อง “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
<u>ชิ้นงาน</u>	คือ	การเขียนเรียงความ เรื่อง “ชีวิตพอเพียง”
<u>วิธีวัด</u>	คือ	ประเมินการพุดนำเสนอ / ตรวจผลงาน
<u>เครื่องมือวัด</u>	คือ	แบบประเมินการพุดนำเสนอ / แบบตรวจผลงาน

เกณฑ์การประเมิน**1. การพูดสรุปความ**

- ดีมาก = 4 หมายถึง พูดสรุปความจากเรื่องที่ได้ถูกต้อง ครบถ้วน ใช้ภาษาสละสลวย และ ลำดับเนื้อหาเหมาะสม
- ดี = 3 หมายถึง พูดสรุปความจากเรื่องที่ได้ถูกต้อง ครบถ้วน ใช้ภาษาค่อนข้างสละสลวย แต่การลำดับเนื้อหายังมีข้อบกพร่อง 2- 3 แห่ง
- พอใช้ = 2 หมายถึง พูดสรุปความจากเรื่องที่ยังไม่ครบถ้วน การใช้ภาษาและการลำดับเนื้อหา มีข้อบกพร่องหลายแห่ง
- ปรับปรุง = 1 หมายถึง พูดสรุปความจากเรื่องไม่ครบถ้วน ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ลำดับเนื้อหาวกวนสับสน

เกณฑ์การผ่าน ระดับ 3 ขึ้นไป

2. การเขียนเรียงความ

- ดีมาก = 4 หมายถึง การเขียนมีองค์ประกอบครบถ้วน ใช้ภาษาสละสลวย และ ลำดับเนื้อหาเป็นระบบ
- ดี = 3 หมายถึง การเขียนมีองค์ประกอบครบถ้วน ใช้ภาษาสละสลวย แต่การลำดับเนื้อหา ยังมีข้อบกพร่อง 2 – 3 แห่ง
- พอใช้ = 2 หมายถึง การเขียนมีองค์ประกอบครบถ้วน แต่ยังมีข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาและการลำดับเนื้อหาหลายแห่ง
- ปรับปรุง = 1 หมายถึง การเขียนมีองค์ประกอบไม่ครบถ้วน การใช้ภาษาและลำดับเนื้อหา มีข้อบกพร่องเกือบทั้งหมด

เกณฑ์การผ่าน ระดับ 2 ขึ้นไป

3. มารยาทในการอ่าน

- ดีมาก = 4 หมายถึง มีสมาธิดีมาก ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่อ่าน และใช้เวลาตามที่กำหนด
- ดี = 3 หมายถึง มีสมาธิดี ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่อ่าน แต่ใช้เวลาเกินกว่าที่กำหนด
- พอใช้ = 2 หมายถึง มีสมาธิในการอ่านช่วงสั้น ๆ รบกวนผู้อื่นบ้างขณะที่อ่าน และใช้เวลาเกินกำหนด
- ปรับปรุง = 1 หมายถึง ไม่มีสมาธิและไม่สนใจการอ่าน รบกวนผู้อื่น และครูต้องควบคุมใกล้ชิด

เกณฑ์การผ่าน ระดับ 3 ขึ้นไป

เกณฑ์การวัดและประเมินผล (การผ่านตัวชี้วัด)

1. ผู้เรียนต้องผ่านตัวชี้วัดที่กำหนดแต่ละตัวชี้วัดตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร้อยละ 60
2. หากผู้เรียนไม่ผ่านการประเมินตัวชี้วัดแต่ละตัว ครูผู้สอนดำเนินการซ่อมเสริมให้ผู้เรียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ลงชื่อ).....ครูผู้สอน

(นายฐิติวัฒน์ กล่าจิ้น)

...../...../.....

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง “การอ่านเพื่อจับใจความ”

การอ่านเพื่อจับใจความ เป็นการอ่านเก็บเฉพาะใจความสำคัญของเรื่องจากการอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่เพียงย่อ ๆ แต่ได้ใจความครบบริบูรณ์สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

1.1 จุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อจับใจความ

การอ่านเพื่อจับใจความ มีจุดมุ่งหมายสำคัญ ดังนี้

1) เพื่อให้รู้จักใจความสำคัญของเรื่องราวที่อ่านเป็นเรื่องของใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

2) เพื่อนำใจความสำคัญไปถ่ายทอดแก่ผู้อื่นให้เข้าใจ

3) เพื่อสรุปเนื้อเรื่องที่ได้อ่านนั้นไปใช้ประโยชน์ในการอ่านต่อไป

1.2 วิธีการอ่านเพื่อจับใจความ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) อ่านผ่าน ๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องนั้นกล่าวถึงอะไรบ้าง จุดใดที่เป็นจุดสำคัญของเรื่อง

2) อ่านโดยละเอียด โดยอ่านตลอดอย่างละเอียดอีกครั้ง ทำความเข้าใจให้ชัดเจน และเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดต่าง ๆ ในเรื่อง โดยอาจขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญไว้ด้วยก็มี

3) อ่านซ้ำเฉพาะตอนที่ไม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจบางแห่งให้แน่นอน

4) ทดสอบความเข้าใจ ด้วยการตอบคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับประเด็นของเรื่องและใจความสำคัญ เช่น ถามว่า เรื่องอะไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม อย่างไร เป็นต้น

5) เรียบเรียงเป็นใจความสำคัญ ด้วยภาษาของตนเองที่สามารถทำให้เข้าใจเรื่องได้ชัดเจนถูกต้องที่สุด โดยอาจให้รายละเอียดที่จำเป็นของใจความสำคัญเพิ่มเติมเพื่อให้เนื้อความสมบูรณ์

ที่มา : ฐปะณี นาคกรทรรพและคณะ. หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ม.2.2ค47.

ใบความรู้ที่ 2

เรื่อง “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง แล้วช่วยกันสรุปความเป็นมาและสาระสำคัญของเรื่อง

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาตลอดนานกว่า 30 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางแก้ไข เพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- **แนวคิดหลัก**

เป็นปรัชญาที่ชี้แนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวหน้าทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

- **เป้าหมาย**

มุ่งให้เกิดความสมดุลพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

- **หลักการ**

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน

- **เงื่อนไขพื้นฐาน**

- จะต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน

- การสร้างเสริมจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้สำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต และมีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ

- **นิยามความพอเพียง**

ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจที่เกี่ยวกับความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

- **เงื่อนไขเพื่อให้เกิดความพอเพียง**

การตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้พอเพียงต้องอาศัยทั้งความรู้และคุณธรรมพื้นฐาน

เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม เช่น มีความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

(ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร.2๕49.)

การวัดและประเมินผล

การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทย

การวัดผลและประเมินการเรียนรู้ด้านภาษาเป็นงานที่ยากซึ่งต้องการความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการพัฒนาทางภาษา ดังนั้นผู้ปฏิบัติหน้าที่วัดผลการเรียนรู้ด้านภาษาจำเป็นต้องเข้าใจหลักการของการเรียนรู้ภาษาเพื่อเป็นพื้นฐานการดำเนินงาน ดังนี้

1. ทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนมีความสำคัญเท่าๆกัน และทักษะเหล่านี้จะบูรณาการกันในการเรียนการสอนจะไม่แยกฝึกทักษะทีละอย่างจะต้องฝึกทักษะไปพร้อมๆกัน และทักษะทางภาษาทักษะหนึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอื่นๆด้วย
2. ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาพร้อมกับการพัฒนาความคิด เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิด ผู้ที่มีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษา มีประมวลคำมากจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดด้วย ขณะเดียวกันการเรียนภาษาจะเรียนร่วมกันกับผู้อื่นมีการติดต่อสื่อสาร ใช้ภาษาในการติดต่อกับเพื่อนกับครูจึงเป็นการฝึกทักษะทางสังคมด้วย เมื่อผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงทั้งในบริบททางวิชาการในห้องเรียนและในชุมชนจะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและได้ฝึกทักษะทางสังคมในสถานการณ์จริง
3. ผู้เรียนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างถูกต้องด้วยการฝึกการใช้ภาษามีใช้เรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาแต่เพียงอย่างเดียว การเรียนภาษาจะต้องเรียนรู้ไวยากรณ์หรือหลักภาษา การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการฝึกฝนการเขียนและพัฒนาทางภาษาของตน
4. ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาเท่ากัน แต่การพัฒนาทางภาษาจะไม่เท่ากัน และวิธีการเรียนรู้จะต่างกัน
5. ภาษากับวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด หลักสูตรจะต้องให้ความสำคัญและใช้ความเคารพและเห็นคุณค่าของเชื้อชาติ จิตกิจกรรมภูมิหลังของภาษาและการใช้ภาษาถิ่นของผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาภาษาไทยของตน และพัฒนาความรู้สึที่ดีเกี่ยวกับภาษาไทย และกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาไทยด้วยความสุข
6. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ และทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้จะต้องใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือการสื่อสารและแสวงหาความรู้ การเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้จะใช้ภาษาในการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การอภิปราย การเขียนรายงาน การเขียนโครงการ การตอบคำถาม การตอบข้อทดสอบ ดังนั้นครูทุกคนไม่ว่าจะสอนวิชาใดก็ตามจะต้องใช้ภาษาที่เป็นแบบแผน เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน และต้องสอนการใช้ภาษาแก่ผู้เรียนด้วยเสมอ

หลักการของการประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ

ประการแรก : การประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพจะต้องส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

ประการที่สอง : การประเมินจะต้องใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

ประการที่สาม : การประเมินจะต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และยุติธรรม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนของผู้เรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกนำมาใช้ในการประเมินโดยทั่วไป ได้แก่ การสังเกต การตรวจงานหรือผลงาน การทดสอบความรู้ การตรวจสอบการปฏิบัติ และการแสดงออก อย่างไรก็ตามมีการนำเสนอแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยพิจารณาจากเป้าประสงค์ของการประเมินที่เฉพาะเจาะจงในรายละเอียด เพื่อข้อมูลที่ได้อาจสามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง ดังนี้

1. การให้ตอบแบบทดสอบ ทั้งในลักษณะที่เป็นแบบเลือกคำตอบ ได้แก่ ข้อสอบแบบเลือกตอบ ถูก-ผิด จับคู่ และข้อสอบชนิดให้ผู้สอบสร้างคำตอบ ได้แก่ เติมข้อความในช่องว่าง คำตอบสั้นเป็นประโยค เป็นข้อความ แผนภูมิ

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการนี้เหมาะกับการวัดความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการ ซึ่งมีข้อดีที่ใช้เวลาในการดำเนินการน้อย ง่าย และสะดวกต่อการนำไปใช้ ให้ผลการประเมินที่ตรงไปตรงมา เนื่องจากมีกฎการประเมินชัดเจน แต่ไม่เหมาะกับการนำไปใช้กับผลการเรียนรู้ที่เป็นเจตคติ ค่านิยม

2. การดูจากผลงาน เช่น เรียงความ รายงานการวิจัย บันทึกประจำวัน รายงานการทดลอง บทละคร บทร้อยกรอง แฟ้มผลงาน เป็นต้น ผลงานจะเป็นตัวแสดงให้เห็นการนำความรู้และทักษะไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน จุดเด่นของการประเมินโดยดูจากผลงานนี้ คือ จะแสดงให้เห็นสิ่งที่นักเรียนสามารถทำได้ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมิน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้ เพื่อการปรับปรุงพัฒนาตนเองของผู้เรียน เพื่อนักเรียนสามารถใช้เกณฑ์ในการประเมินผลงานของตนเองได้เช่นกัน จุดอ่อนของการประเมินจากผลงาน คือ ต้องมีการกำหนดกฎเกณฑ์การประเมินร่วมกัน ต้องใช้เวลาในการประเมินมาก รวมทั้งตัวแปรภายนอกอาจเข้ามามีอิทธิพลต่อการประเมินได้ง่าย

3. การปฏิบัติ โดยผู้สอนสามารถสังเกตการนำทักษะและความรู้ไปใช้ได้โดยตรง ในสถานการณ์ที่ให้ปฏิบัติจริง วิธีการนี้ดูน่าไปใช้อย่างกว้างขวางในการประเมิน การปฏิบัติที่มีระเบียบ ข้อบังคับ เช่น การ ร้องเพลง ดนตรี พลศึกษา การไต่สวน การกล่าวสุนทรพจน์ ละครเวที การประเมิน โดยวิธีการนี้จะมีคุณค่ามาก หากผู้เรียนได้นำไปใช้ในการประเมินตนเองเพื่อสร้างแรงจูงใจในการปรับปรุงพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ในกระบวนการประเมินจะมีเครื่องมือประกอบการดำเนินการ คือ แบบสำรวจรายการ มาตราส่วนประมาณค่า และเกณฑ์การให้ระดับคะแนน (scoring rubric)

4. ดูกระบวนการ วิธีการนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ กระบวนการคิดของผู้เรียนมากกว่าที่จะดูผลงานหรือการปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้เข้าใจกระบวนการคิดที่ผู้เรียนใช้ วิธีการที่ครูผู้สอนใช้อยู่เป็นประจำในกระบวนการเรียนการสอน คือ การให้นักเรียนคิดต่างๆ การตั้งคำถาม ให้นักเรียนตอบ โดยครูจะเป็นผู้สังเกตวิธีการคิดของผู้เรียน วิธีการเช่นนี้เป็นกระบวนการที่จะให้ข้อมูลเพื่อการวินิจฉัย และเป็นข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเหมาะกับการประเมินพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรม และลักษณะนิสัย

การตัดสินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย

การตัดสินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นการตัดสินผลการเรียนสาระการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละชั้น จึงเป็นการดำเนินการตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน แล้วนำผลการเรียนไปสรุปตัดสินให้ผู้เรียนผ่านระดับชั้น

1. การตัดสินผลการเรียน

1.1 ผู้สอนทำการวัดและประเมินผลผู้เรียนให้ครอบคลุมทุกตัวชี้วัดด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยการวัดและประเมินผลไปพร้อมกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน และต้องให้ความสำคัญกับการประเมินระหว่างเรียนมากกว่าประเมินปลายปี

1.2 กำหนดเกณฑ์การประเมินให้ระดับผลการเรียน สถานศึกษาต้องกำหนดเกณฑ์การประเมินให้ระดับคุณภาพผลการเรียน สามารถอธิบายผลการตัดสินว่าผู้เรียนต้องมีความรู้ ทักษะและคุณลักษณะโดยรวมอยู่ในระดับใด จึงยอมรับว่าผ่านการประเมิน เช่น ได้-ตก, คิดเป็นร้อยละ, ผ่าน-ไม่ผ่าน ส่วนผลการเรียนทั้งระบบตัวเลขและตัวอักษรในการประเมินสาระการเรียนรู้ โรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆาราม กำหนดเป็นระดับผลการเรียน 8 ระดับคือ

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนร้อยละ
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80 - 100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	75 - 79
3	ผลการเรียนดี	70 - 74
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	65 - 69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60 - 64
1.5	ผลการเรียนพอใช้	55 - 59
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50 - 54
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	0 - 49

1.3 ประเมินให้ระดับผลการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทย ตามเกณฑ์การประเมินให้ระดับผลการเรียนตามที่สถานศึกษากำหนด กรณีผู้เรียนมีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดให้ดำเนินการซ่อมเสริมปรับปรุง แก้ไขผู้เรียนในสาระภาษาไทย การประเมินด้วยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ จนผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมินตัวชี้วัด สถานศึกษาควรดำเนินการให้เสร็จสิ้นในภาคเรียนต่อไป และให้ระดับผลการเรียนใหม่ตามเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนด

2. การตัดสินผลการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทยในแต่ละชั้น

ผู้เรียนต้องเรียนรู้ตามกลุ่มสาระภาษาไทยครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรของสถานศึกษา และได้รับการตัดสินผลการเรียนให้ “ผ่าน”

แนวการวัดผลและประเมินผลตามตัวชี้วัด

การสะกดคำ

การวัดผลและประเมินผลว่านักเรียนสามารถสะกดคำได้หรือไม่ อย่างไร ครูสามารถดำเนินการได้ทั้งขณะสอนและสิ้นสุดการสอนและเครื่องมือ ดังนี้

1. การสังเกต ในการสังเกตนักเรียนอย่างไม่เป็นทางการขณะอ่านแจกลูกสะกดคำ หรือสังเกตการใช้ นิ้วมือเขียนรูปตัวอักษรของคำที่อ่านในอากาศนั้น ครูควรบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในแบบสังเกตที่เตรียมไว้
2. การทดสอบในระหว่างชั่วโมงสอน ครูอาจสร้างแบบทดสอบให้นักเรียนเต็มสระ พยัญชนะที่ขาดหายไป หรือให้นักเรียนจำแนกคำที่ครูกำหนดในตารางแจกลูก
3. การสอบถาม ครูอาจตั้งคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าเกี่ยวกับตำแหน่งของสระ รูปร่างของสระ หรือให้นักเรียนเขียนคำใหม่ที่ใช้พยัญชนะ หรือสระหรือตัวสะกดเหมือนกับคำที่ได้เรียนไปแล้วหรือคำที่ครูกำหนดให้

มาตราตัวสะกด

ครูสามารถวัดผลและประเมินผลนักเรียนว่ามีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตราตัวสะกดได้โดยวิธีการและเครื่องมือ ดังนี้

๑. ทดสอบปากเปล่า โดยครูกำหนดคำสะกดในมาตราต่างๆ ทั้งที่สะกดตรงมาตราและไม่ตรงมาตรา ให้นักเรียนอ่านแล้วครูใช้แบบสังเกตเพื่อประเมินว่านักเรียนสามารถอ่านตัวสะกดที่กำหนดได้ถูกต้องหรือไม่
๒. เขียนตามคำบอกโดยครูเลือกคำที่สะกดในมาตราต่างๆ ทั้งที่สะกดตรงมาตราและไม่ตรงมาตรา บอกให้นักเรียนเขียนและครูตรวจแก้การเขียนตัวสะกดของนักเรียน

๓. ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบแบบเขียนตอบ ให้เขียนคำอ่านของตัวสะกดที่ครูกำหนด ให้หรือใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบให้นักเรียนเลือกคำในตัวเลือกใดที่เขียนคำอ่านถูกต้อง หรือเลือกตัวเลือกใดที่เขียนคำอ่านไม่ถูกต้อง

อ่านออกเสียงควบกล้ำ

การวัดผลและประเมินผลนักเรียนว่าสามารถอ่านออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้องหรือไม่ ครูอาจจะมีคำหรือข้อความหรือเพลงที่มีคำควบกล้ำแล้วให้นักเรียนอ่านให้ฟัง แล้วครูบันทึกผลการประเมินในแบบประเมินการอ่าน

การคัดลายมือ

การวัดและประเมินผลผลการคัดลายมือ ครูอาจให้นักเรียนคัดข้อความที่กำหนดให้ภายในเวลาที่กำหนด ครูสามารถสังเกตท่าทางการคัตของนักเรียนว่าถูกต้องหรือไม่ เช่น วางสมุดขนานกับโต๊ะ แขนทั้งสองวางบนโต๊ะ หน้าตั้งตรงห่างจากสมุดประมาณ 30 เซนติเมตร จับดินสอด้วยนิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือ เท้าทั้งสองข้างราบกับพื้น เป็นต้น และตรวจผลงานของนักเรียนโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน เช่น การเขียนตัวอักษรถูกต้อง การวางวรรณยุกต์ถูกต้อง ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสะอาด เป็นต้น

การอ่าน

การวัดผลประเมินผล อาจใช้วิธีการดังนี้

1. พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมในการวิเคราะห์คำ วลี หรือประโยค นอกจากนั้นควรวัดผลด้านเหตุผลการวิเคราะห์ทัศนะของผู้เขียนจากเรื่องทีอ่าน ตลอดจนประเมินผลจากความตั้งใจ สนใจ และผลงานที่ได้มอบหมาย
2. ให้นักเรียนเลือกอ่านบทร้อยกรองที่นักเรียนชอบแล้วสรุปความเป็นร้อยแก้ว โดยใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
3. ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองเรื่อง..... แล้ววิเคราะห์วิจารณ์บทที่อ่านในด้านรูปแบบฉันทลักษณ์ ความคิดและเนื้อหาสาระในบทร้อยกรอง กลวิธีในการแต่งของบทร้อยกรอง และสิ่งที่ผู้เขียนฝากไว้ในบทร้อยกรอง
4. ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองเรื่อง..... แล้ววิเคราะห์ว่าเนื้อหาของบทร้อยกรองให้อารมณ์ความรู้สึก สอดคล้องกับเนื้อหาของบทร้อยกรองหรือไม่อย่างไร นักเรียนมีความซาบซึ้งประทับใจกับบทร้อยกรองที่อ่านหรือไม่ ต่อจากนั้นจึงพิจารณาความสามารถและผลการทำงานด้วยการวัดผลความถูกต้องของการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษา การสรุปความ การวิเคราะห์วิจารณ์บทร้อยกรอง และความตั้งใจในการทำงาน
5. ให้นักเรียนอ่านข้อความให้ถูกต้องชัดเจนตามแบบที่กำหนดให้
6. ให้นักเรียนอ่านเรื่องและสรุปความจากเรื่อง พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์

7. ให้นักเรียนอ่านข่าวหรือบทความจากหนังสือพิมพ์ แล้วขีดเส้นใต้ข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อความที่เป็นข้อคิดเห็นของผู้เขียนด้วยสีหรือสัญลักษณ์ที่แตกต่างกัน
8. ให้นักเรียนตัดข่าวจากหนังสือพิมพ์แล้ววิเคราะห์ว่าข่าวนั้นมีการนำเสนอข้อเท็จจริง หรือมีความคิดเห็นของผู้เขียนแทรกอยู่ด้วย พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบว่าความคิดเห็นของผู้เขียนน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด
9. ให้นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์การพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ต่างๆ ในแง่การใช้สำนวนภาษา การสื่อความหมาย และความสอดคล้องกับเนื้อหาของข่าวนั้นๆ
10. ให้นักเรียนตัดข้อความโฆษณาจากสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ แล้วแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ในด้านความน่าเชื่อถือ การใช้สำนวนภาษา ความน่าสนใจของการนำเสนอ
11. ให้นักเรียนอ่านเรื่อง..... แล้วตีความเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เขียนแล้วสรุปความคิดเห็นของผู้เขียน พร้อมทั้งเสนอแนวความคิดของผู้เรียนที่มีต่อหนังสือเล่มนั้น

ส่วนการวัดและการประเมินผลในกิจกรรมต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วมีเกณฑ์การวัดผลดังนี้

1. ความถูกต้องชัดเจนในการวิเคราะห์วิจารณ์การพาดหัวข่าว
2. การใช้สำนวนภาษาในการนำเสนอ
3. การแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ที่ถูกต้องชัดเจน
4. เหตุผลที่ใช้ประกอบการประเมินคุณค่าของหนังสือที่อ่าน
5. ความสามารถในการแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้ถูกต้อง

การเขียน

การวัดผลและการประเมินผลวิชาการเขียนนี้สิ่งสำคัญที่สุดอยู่ที่ “การตรวจผลงาน” พร้อมการวิจารณ์เสนอแนะ เพื่อให้นักเรียนได้นำไปปรับปรุงแก้ไขหาจุดบกพร่องของตนเอง วิธีการวัดผลและการประเมินผลงานเขียนมีมากมายหลายวิธี ทั้ง 10 วิธีที่นำมาเสนอนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่นำเสนอไว้ ครูสามารถเพิ่มเติมปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมแก่สถานการณ์ได้ทั้งสิ้น วิธีวัดผลมีดังนี้

1. ถ้าเป็นกิจกรรมประเภทเกมเติมคำถูกผิด ควรจะเฉลยคำตอบตรวจงานกันระหว่างเพื่อนในชั่วโมงเรียน แล้วส่งครูตรวจอีกครั้ง
2. ถ้าเป็นกิจกรรมแสดงความคิดเห็นอาจใช้อภิปรายแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้นได้ครูวัดผลทั้งการสังเกต การตอบคำถาม การสนทนา การสัมภาษณ์ และการอภิปราย
3. ถ้าเป็นกิจกรรมการเขียนในห้องเรียนและมีเวลาเขียนเสร็จภายในห้องเรียนครูอาจพิจารณาคัดเลือกข้อเขียนเด่น แปลก ใหม่ นำมาถ่ายทอดให้นักเรียนคนอื่นแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ ชื่นชม และนำไปเป็นแบบอย่างการสร้างสรรค์และพัฒนาความคิด ตีตผลงานที่ป้ายนิเทศประจำสัปดาห์
4. ถ้าเป็นกิจกรรมกลุ่ม ครูสังเกตความร่วมมือของนักเรียนทุกคนในกลุ่ม

5. ถ้าเป็นงานเขียนที่เป็นการบ้าน ควรซักถามวิธีการผลิตข้อเขียน สาเหตุ และคาดว่าจะได้รับผลอย่างไรเสียก่อนเพื่อทราบแนวความคิดในการทำงานของนักเรียนอย่างคร่าวๆ
6. การบันทึกอนุทินควรให้จัดทำอย่างสม่ำเสมอเป็นผลงานการเขียนอีก 1 ชิ้น
7. การเขียนเล่าเรื่องจากประสบการณ์หรือการกระทำที่น่ายกย่องของนักเรียนเองหรือที่ไปประสบมา นำมาเขียน ครูอาจเสนอแนวทางในการผลิตผลงานใหม่ๆ ได้หลายวิธีเช่น เขียนเป็นการตูน คำขวัญ คำประพันธ์ บันทึก เล่าเรื่อง และข่าว เป็นต้น นับเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ของนักเรียนได้ และควรนำส่งลงหนังสือพิมพ์บางฉบับได้
8. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการพิจารณาผลงานของเพื่อนๆ ว่าผู้ใดชอบงานชิ้นใด เพราะเหตุใด
9. การจัดทำป้ายนิเทศแสดงผลงานเขียนโดยเฉพาะงานเขียนที่อยู่ในช่วงเทศกาลต่างๆ เช่น วันแม่ วันพ่อ วันลอยกระทง ฯลฯ
10. การรวบรวมผลงานการเขียน จัดทำเป็น Portfolio แลกเปลี่ยนกับเพื่อนๆ ทั้งห้องเดียวกัน และต่างห้อง

การวัดสมรรถภาพการเขียนอาจใช้วิธีการให้นักเรียนเขียนโดยตรงตามหัวข้อที่กำหนดให้ หรืออาจวัดความคิดเชิงสร้างสรรค์ โดยให้นักเรียนเขียนเรื่องอย่างเสรีเชิงสร้างสรรค์หรือใช้แบบทดสอบวัดการสะกดคำ การเรียงลำดับคำ การใช้เครื่องหมายและการใช้ถ้อยคำ กรณีให้นักเรียนเขียนเรียงความตามหัวข้อที่กำหนด ครูสามารถกำหนดเกณฑ์และใช้แบบประเมิน

การฟัง

แนวทางการวัดสมรรถภาพการฟัง ครูจะวัดได้ดังนี้

1. ให้ฟังเพื่อแยกเสียงจากแถบบันทึกเสียงหรือจากครูอ่านให้ฟัง
  - 1.1 ให้ฟังแล้วปฏิบัติตาม โดยครูอาจจะสั่งให้นักเรียนปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วครูใช้การสังเกตความถูกต้องในการปฏิบัติ
  - 1.2 ให้ฟังเพื่อวัดความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง ก่อนลงมือวัดผล ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบว่าครูจะอ่านข้อความให้นักเรียนฟังเพียง 2 ครั้ง ให้นักเรียนฟังให้ดีแล้วครูจะตั้งคำถามจากเรื่องที่ฟังทีละข้อ นักเรียนจะไม่มีโอกาสเห็นข้อความที่ครูอ่าน นักเรียนจะได้รับแจกเฉพาะแบบทดสอบ (ที่ไม่มีข้อความที่ผู้ควบคุมการสอบอ่านให้ฟัง) และกระดาษคำตอบเท่านั้น
  - 1.3 ให้ฟังเพื่อวัดความสนุกเพลิดเพลิน ซาบซึ้ง โดยครูอาจเปิดแถบบันทึกเสียง หรืออ่านให้นักเรียนฟังแล้วใช้แบบบันทึกการมีอารมณ์ร่วมในการฟัง เช่น หน้าตา ท่าทางในการฟัง
  - 1.4 มารยาทในการฟัง โดยครูอาจจะสังเกตนักเรียนในขณะที่เพื่อนนักเรียนออกมาราย

งานหรือพูดหน้าชั้นเรียน โดยใช้แบบสังเกต ความตั้งใจในการฟัง ชักถามเมื่อมีโอกาส ประเมินให้เมื่อผู้พูดจบ ทำนองฟังสุภาพ ไม่ส่งเสียงคุยในขณะที่ฟัง ฯลฯ

การดู

การวัดผลและประเมินผลการดู ครูสามารถใช้วิธีการและเครื่องมือดังนี้

1. สังเกต ครูสามารถสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะดูกิจกรรมในสถานการณ์ที่โรงเรียนจัดให้ เช่น ในชั้นเรียนนักเรียนดูการอภิปราย โต้ว่าที่ ทีวีทัศน์ ดูละครหรือเมื่อจัดให้นักเรียนไปทัศนศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยใช้แบบสังเกตความตั้งใจ ความสนใจของนักเรียน
2. ตรวจสอบงาน เมื่อจัดกิจกรรมให้นักเรียนไปดูแล้วครูอาจจะกำหนดให้นักเรียนทำรายงาน หรือเขียนแสดงความรู้สึกต่อสิ่งที่ไปดูส่งครูหรือให้นักเรียนจัดนิทรรศการ ครูประเมินนักเรียนโดยใช้แบบประเมินผลงานของนักเรียน
3. ทดสอบ โดยครูใช้แบบให้เขียนตอบสั้นๆ หรือแบบทดสอบเลือกตอบเพื่อตรวจสอบความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ให้ไปดู

การพูด

แนวทางการวัดสมรรถภาพการพูด

วิธีการวัดสมรรถภาพการพูดที่เหมาะสมวิธีหนึ่งคือ ครูกำหนดให้นักเรียนออกมาพูด

หน้าชั้นเรียนและครูสังเกต และบันทึกพฤติกรรมการพูดเช่น บุคลิกท่าทาง การใช้สายตา การควบคุมอารมณ์ กาแสดงออกทางสีหน้า การใช้น้ำเสียง การออกเสียงชัดเจน และมารยาทในการพูด เป็นต้น

วรรณคดีวรรณกรรม

การวัดผลวรรณคดีและวรรณกรรม ครูสามารถใช้วิธีการและเครื่องมือวัดผลดังนี้

1. สอบถามปากเปล่า ในระหว่างดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนครูอาจจะสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องเพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจ และการประเมินค่าตัวละครเช่น ให้นักเรียนวิจารณ์ตัวละครหรือถามว่าชอบตัวละครตัวใด เพราะเหตุใด โดยให้ยกตัวอย่างพฤติกรรมของตัวละครที่ชอบ เป็นต้น
2. ทดสอบโดยแบบทดสอบเช่น ใช้แบบทดสอบเขียนตอบ ให้นักเรียนตอบสั้นๆ หรือเขียนวิจารณ์ตัวละคร เขียนบอกเหตุผลว่าทำไมถึงชอบตัวละครหรือวรรณคดีหรือวรรณกรรมเรื่องนั้น และใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบซึ่งสามารถวัดพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และประเมินค่าเช่น ครูอาจจะนำข้อความซึ่งตัดตอนมาจากวรรณคดีวรรณกรรมมาให้นักเรียน ถามนักเรียนเพื่อวัดการอ่านจับใจความสำคัญ วัดจุดมุ่งหมายหรือจุดเน้นของผู้ประพันธ์หรือวัดความต้องการของผู้ประพันธ์ เป็นต้น
3. แสดงละครหรือบทบาทสมมติ ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มและให้เลือกรวมคดีวรรณกรรมตอนใดตอนหนึ่งมาแสดง ขณะที่นักเรียนแสดงครูสามารถสังเกตพฤติกรรมการแสดงออก ประเมินการทำงานกลุ่ม

หรือความเข้าใจในบทบาทและความรู้สึกของตัวละคร และครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่เป็นผู้ชมโดยใช้แบบสังเกต

4. ประเมินโดยใช้แบบประเมินจิตพิสัยเพื่อวัดความซาบซึ้งในสุนทรียรสของภาษาในการอ่านวรรณคดีวรรณกรรมของนักเรียน

5. อภิปรายหรือโต้ว่าที่ในประเด็นหรือญาติที่สอดคล้องกับวรรณคดีวรรณกรรมโดยครูใช้แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้โต้ว่าที่และพฤติกรรมของนักเรียนที่เป็นผู้ชมด้วย

แนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น นักเรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพนักเรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้นักเรียนเกิด การพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

1. **การประเมินระดับชั้นเรียน** เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยครู ผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มี การสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า นักเรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนา ปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้ โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. **การประเมินระดับสถานศึกษา** เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผล การเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการ

จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพนักเรียน ที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนทั่วไป กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มนักเรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

1. การตัดสิน การให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

1.1 การตัดสินผลการเรียน

ระดับมัธยมศึกษา

- (1) ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ
- (2) นักเรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนตัวชี้วัด
- (3) นักเรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา ไม่น้อยกว่าระดับ “ 1 ” จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์
- (4) นักเรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน สมรรถนะผู้เรียน ในระดับ “ ผ่าน ” ขึ้นไป มีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับ “ ผ่าน ” ขึ้นไป และมีผลการประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในระดับ “ ผ่าน ”

การพิจารณาเลื่อนชั้นทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ถ้านักเรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย และพิจารณาเห็นว่าสามารถพัฒนาและสอนซ่อมเสริมได้ ให้ผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้ แต่หากนักเรียนไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น ให้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นสำคัญ

1.2 การให้ระดับผลการเรียน

ระดับประถมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา ให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของนักเรียน เป็นระบบตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับดังนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนร้อยละ
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80 - 100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	75 - 79
3	ผลการเรียนดี	70 - 74
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	65 - 69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60 - 64
1.5	ผลการเรียนพอใช้	55 - 59
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50 - 54
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	0 - 49

การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน สมรรถนะผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ได้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี ผ่าน และไม่ผ่าน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

ระดับมัธยมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ ดังนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนร้อยละ
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80 - 100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	75 - 79
3	ผลการเรียนดี	70 - 74
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	65 - 69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60 - 64
1.5	ผลการเรียนพอใช้	55 - 59
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50 - 54
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	0 - 49

การประเมินการอ่าน คิวิเคราะห์และเขียน สมรรถนะผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ได้ระดับผลการประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี ผ่าน และไม่ผ่าน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

1.3 การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและนักเรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน ต้องสรุปผลการประเมิน และจัดทำเอกสารรายงาน ให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

การรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของนักเรียนที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

2. เกณฑ์การจบการศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษา กำหนดเกณฑ์กลางสำหรับการจบการศึกษาเป็น 2 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.1 เกณฑ์การจบระดับประถมศึกษา

(1)นักเรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและรายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติมตามโครงสร้างเวลาเรียนที่กำหนด

(2) นักเรียนต้องมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐาน ผ่านเกณฑ์การประเมิน

(3) นักเรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิวิเคราะห์ และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประเมิน

(4) นักเรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมิน

(5) นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมิน

2.2 เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

(1) นักเรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติมไม่เกิน 81 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 66 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติม

(2) นักเรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน 66 หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 11 หน่วยกิต

(3) นักเรียนมีผลการประเมินการอ่านคิวิเคราะห์และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประเมิน

(4) นักเรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมิน

(5) นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมิน

สำหรับการจบการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเช่นการศึกษาเฉพาะทางการศึกษา สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ การศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส การศึกษาตามอัธยาศัย ให้คณะกรรมการของสถานศึกษา ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์ในแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

**คณะกรรมการดำเนินการจัดทำหลักสูตรโรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆาราม
พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**

คณะกรรมการอำนวยการ

1. นายศุภวงศ์ แก่นทอง	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆาราม
2. นายสมคิด เพียรกิจ	รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆาราม
3. นางเยาวพา นุ่มคง	รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆาราม

คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย)

1. คณะอนุกรรมการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย

1.1 นายฐิติวิวัฒน์ กล่ำจิ้น	ประธานอนุกรรมการ
1.2 นายสุทัศน์ โสภารัตน์	อนุกรรมการ
1.3 นางบุษกร หล๊ะไธ้	อนุกรรมการ
1.4 นางสาวนิภาพร มากละม้าย	อนุกรรมการ
1.5 นางสาวสารินันท์ อูมาสะ	อนุกรรมการ
1.6 นางสาวกนกพร ตริรัฐเพชร	อนุกรรมการ
1.7 นางสุจิตรา เระเบ็นหมุด	อนุกรรมการ
1.8 นางสุทธิกานต์ รงค์รัตน์	อนุกรรมการและเลขานุการ

เรียบเรียงและจัดทำรูปเล่ม นายฐิติวิวัฒน์ กล่ำจิ้น